

зараз. Незважаючи на те, що на старті процесу можливі деякі незручності для користувачів, комфортом доведеться пожертвувати. Допускати людей в корпоративну інфраструктуру ззовні, не впевнившись у застосуванні всіх необхідних процедур з погляду безпеки – рішення, яке може обійтися дорожче. Корисним рішенням може бути впровадження контролю внутрішнього трафіку (клас NTA – Network Traffic Analysis). При цьому інциденти виявлятимуться автоматично, не потребуючи навіть перенастроювання наявної політики безпеки, не кажучи вже про додаткову пошуку ще будь-яких безпекових рішень.

Як видно, вимушена дистанційна робота ставить перед співробітниками і організаціями нові проблеми щодо забезпечення безпеки інформації. Наведений вище список рекомендацій можна продовжувати довго, і він все одно може виявитися неповним. Його складання для конкретної компанії залежить від особливостей сфери бізнесу і прийнятої стратегії захисту інформації. Віддалений доступ співробітників до інфраструктури компанії – це завжди питання якісної настройки системи забезпечення інформаційної безпеки та застосування інструментів, здатних контролювати роботу співробітників з будь-якого місця, з метою максимально нівелювати ризики витоку конфіденційної інформації та порушення роботи корпоративних ресурсів.

Бібліографічні посилання

1. НД ТЗІ 1.1-002-99. Загальні положення щодо захисту інформації в комп'ютерних системах від несанкціонованого доступу : затв. наказом ДСТСЗІ СБ України від 28.04.1999 р. № 22.
2. Ленков С. В., Перегудов Д. А., Хорошко В. А. Методи та засоби захисту інформації : в 2 т. Т. 2. *Інформаційна безпека*. Київ : Арий, 2008. 344 с.

Масоха В. О., курсант 2-го курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів стратегічних розслідувань **Науковий керівник – Паршин Ю. І.**, професор кафедри фінансових та стратегічних розслідувань, доктор економічних наук, професор (*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ*)

СТРАХОВІ РЕЗЕРВИ ТА ЇХ ЗБЕРЕЖЕННЯ

Будь-які підприємства, торгівельні чи промислові, створюють певну систему економічних показників, щоб бачити реальний фінансовий результат своєї діяльності. Там містяться лише дані про сукупність доходів та витрат страховика. На відміну від підприємств, страхові компанії з метою забезпечення майбутніх виплат страхових сум створюють ще й страхові

резерви. Саме вони визначають галузеву специфіку страхових компаній [1].

Послідовність цієї процедури містить у собі, на початку, внесення страхової премії, а лише з часом – надання страхової послуги у вигляді страхового відшкодування. Сума виплат не повинна збігатись із внесеною премією, тому що страховику потрібно мати резерв, який повинен бути достатнім для виконання договору страхування у разі потреби.

Нормативно-правова база страхових резервів базується на Законі України «Про страхування», де передбачене зобов'язання дотримання страховиками умов забезпечення платоспроможності. Саме тому були створені страхові резерви. Вони поділяються на: резерви зі страхування життя та технічні резерви. Це розмежування створене через неоднаковий розподіл коштів на певну категорію ризикових ситуацій [3].

Також є певний перелік технічних резервів, які зобов'язані вести страховики. Наприклад, облік незароблених премій (це лише ті премії, які були отримані безпосередньо під час дії укладеного договору), вони ж містять частки від сум надходжень страхових платежів. І, безперечно, облік самих збитків. Тому що вони містять у собі зарезервовані несплачені страхові суми та інші дані. Найбільш широко використовуються резерви незаробленої премії та збитків. Переважно страховики ухвалюють рішення про ведення таких обліків з нового календарного року. Для цього їм необхідно лише повідомити письмово орган, який має повноваження у цій галузі [2].

Не рідко можна спостерігати як страховик буває не впевнений, з будь-яких причин, у правильності розрахованого ним же тарифу. Для захисту обох сторін, створюється додатковий резерв ризиків, які ще не минули. Як показує практика, такі збитки сплачуються не відразу, а через значний проміжок часу. Це зумовлено тим, що потрібен певний час, за який можна встановити точну суму збитку.

Проблеми страхових резервів показані більше у країнах з розвинутою ринковою економікою [4]. Ми можемо спостерігати існуючий там загальноприйнятий розподіл галузей страхування залежно від термінів виникнення зобов'язань страховика. Цей розподіл містить два пункти. Під час першого претензії погашаються протягом терміну страхування або відразу по закінченню, а в іншому – тривалий період урегулювання справи.

Тож зазначимо, що страхові резерви є обов'язковими грошовими фондами страхових компаній. Дії страховика повинні бути такими, щоб він ураховував безпечність та прибутковість.

Бібліографічні посилання

1. Базилевич В. Д. Страхова справа. Київ : Знання, 2012. 203 с.
2. Борисова В. А. Страхові послуги. Суми : Довкілля, 2014. 216 с.
3. Про страхування : Закон України від 7.03.1996 р. № 85/96-ВР. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/85/96-%D0%B2%D1%80#Text>
4. Навроцький С. А. Соціально-економічні аспекти страхування АПК. Суми : Довкілля, 2012. 316 с.